No. 3091 Zaterdag 23 September 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DE LUCHTKANSEN VAN ENGELAND EN DUITSLAND

In de eerste dagen van deze oorlog hebben Engelse vliegtuigen al heel spoedig enkele pogingen gevraagd om een aanval te doen op enkele Duitse oorlogshavens. En wisten we niet uit de berichten van de grote verliezen, welke de aanvallers daarbij geleden hebben, uit het feit, dat na 2 aanvallen deze raids gestaakt werden, blijkt genoeg, dat de Engelse legerleiding in deze gevechten geen succes heeft gezien.

Van een andere zijde schijnt de Duitse luchtmacht met grote successen te hebben gewerkt in Polen, zodat we zelfs reeds enkele dagen geleden berichten kregen, dat de Poolse luchtmacht zo goed als uitgeschakeld was.

Het is overbekend, dat Duitsland in de laatste jaren vooral werk gemaakt heeft van zijn luchtwapen en dat Engeland hierin verre ten achter was, een achterstand die wel heel pijnlijk werd gevoeld bij de Septembercrisis in 1938.

Maar gepaard met de verbijsterende uitgave van ƒ 20.000.000 per week zag de Engelse industrie kans de productie van militaire vliegtuigen van Januari tot Mei 1939 te verdubbelen, terwijl deze daarna tot op dit ogenblik kon worden verviervoudigd. Dat betekent een productie van 1000 vliegtuigen per maand.

Deze cijfers overtreffen die van Duitsland, dat van Juni 1938 tot April 1939 haar aantal moderne oorlogsvliegtuigen wist te verdubbelen tot 6000 stuks. Rekening houdende met noodzakelijke vervanging en aanvulling van, op een of andere manier, [illegible] de gemiddelde maandelijkse productie van Duitsland op 500 oorlogsvliegtuigen worden gesteld, waarbij nog een belangrijk aantal lesvliegtuigen komt, bestemd voor de instructie van nieuwe vliegers. Sedert Juni 1938 heeft ook Duitsland echter zijn productie weten op te voeren. Doch, alhoewel geen juiste cijfers daaromtrent zijn te bemachtigen, kan men aannemen dat zij zeker niet boven die van de Engelse productie zullen uitkomen.

Maar hier tegenover kan Duitsland in de schaal leggen een grotere technische perfectie een een groter aantal beter geschoold personeel.

Bij overwegingen, de grootte van de Engelse oorlogs-luchtvloot betreffende, moet men vooral ook rekening houden met de omstandigheid, dat de Engelse arsenalen zéér sterk gedecentraliseerd zijn. Strategisch gezien versterkt dit de Britse positie. In Canada heeft men een combinatie van vliegtuigconstructeurs gevormd, welke in 1940 twee-motorige bomvliegtuigen van het type Handley Page „Hampden" in grote getale aan de R.A.F. (Royal Air Force) zal kunnen afleveren. Voorts zijn in Australië met name in Melbourne en Sydney twee nieuwe concerns gevormd, welke de nieuwe bommenwerper van Bristol, de „Beaufort" zullen gaan leveren. Deze Beaufort is een verbetering van de bekende „Blenheim", waarvan de maximum snelheid 470 K.M. bedraagt bij een actie-radius van 3000 K.M. Van de Beaufort wordt beweerd, dat zij deze prestatie nog belangrijk overtreft.

Ook in Nieuw-Zeeland heeft men een arsenaal gevormd, waar hoofdzakelijk de Haviland-trainers worden gebouwd in verband met de opleiding van oorlogsvliegers in Nieuw-Zeeland. Het ligt n.l. in de bedoeling, dat van hieruit jaarlijks 220 vliegers aan de gelederen van de R.A.F. zullen worden toegevoegd.

De technische perfectie, welke wij als één der voorsprongen van het Duitse luchtwapen noemden, is bij zijn tegenstanders maar al te goed bekend. In enkele jaren tijds wist Duitsland zich een serie wereldrecords in de vliegerij te veroveren, die wijst op een zéér hoogstaande kwaliteit van materieel, dat ook de zwaarste beproevingen heeft weten te doorstaan. In verband hiermede zijn de practische ervaringen, welke men met het vliegende oorlogsmaterieel in Spanje heeft opgedaan, van veel belang. Daarbij, en dat is in overeenstemming met de ervaring die men bij de verschillende manoeuvres heeft opgedaan, kon men vast stellen, dat de bomvliegtuigen het zwaartepunt vormen van het luchtwapen. Dit komt dan ook tot uiting in de indeling ervan, welke voor de 6000 moderne oorlogsvliegtuigen van Duitsland als volgt luidt: 3000 bomvliegtuigen, 2000 jachtvliegtuigen en 1000 verkenningsvliegtuigen.

Ook de enkele jaren geleden bestaande achterstand van de Duitse motoren-industrie heeft Duitsland op beslissende wijze weten in te halen. Tot de motoren van 1000 en 1500 P.K. toe worden thans in voldoende aantal binnen Duitslands grenzen vervaardigd en de practijk heeft aangetoond, dat er geen twijfel behoeft te bestaan over de voortreffelijke kwaliteit ervan. Bovendien is de specialiteit van dit land de ruwolie-motor, welke ook haar toepassing bij de militaire vliegtuigen vindt. Zo zijn bijv. verschillende Heinkel He-112 jachtvliegtuigen met Junkers ruwolie-motoren uitgerust.

De tweede voorsprong van het Duitse luchtwapen, het groter aantal beter geschoold personeel, is van zéér verstrekkende betekenis, ja zij kan van beslissende betekenis zijn.

Deze voorsprong had Duitsland reeds jaren en hij wortelt in het speciale opleidingssysteem der vliegers dat daar gebruikelijk is. Het zou ons hier te ver voeren daar dieper op in te gaan, maar Engeland heeft ten koste van vele offers van jonge mensenlevens moeten ervaren, dat men het tempo van opleiding niet in die mate als het productieproces van vliegtuigen kan versnellen. Dit probleem der personeelsvoorziening, dat zich ook over het technische personeel uitstrekt, blijft de grote klemmende zorg der Britse militaire luchtvaartorganisatoren.

Beschouwingen over het luchtwapen hebben immer het nadeel van alle theorie: de practijk blijkt dikwijls zo geheel afwijkend te zijn. Maar zij vormen toch ongetwijfeld een basis, vanwaar men enig inzicht heeft in de mogelijkheden, die bij het slaags raken van twee tegenstanders zijn te verwachten.

Vandaar dat we hier in aanvulling op bovenstaande beschouwing nog enige gegevens verstrekken over de voornaamste moderne vliegtuigen, die Engeland en Duitsland momenteel ter beschikking hebben. Vanzelfsprekend moeten we ons beperken tot datgene, dat men aan de publiciteit heeft prijsgegeven. Ieder land heeft zijn geheime lijst van producten, die een verrassing blijven tot het ogenblik van samentreffen.

Engelands belangrijkste bomvliegtuig is de Vickers Wellington welke volgens een speciaal procédé, het zgn. geodetische principe, is geconstrueerd. Dit procédé maakt zéér snelle productie mogelijk en paart wat het vliegtuig betreft, lichtheid aan sterkte. Het vliegtuig is met twee Bristol Pegasus motoren uitgerust van 885 P.K. elk. De bemanning bestaat uit vijf koppen en de bewapening uit drie mitrailleurs. De maximum snelheid is 428 K.M. bij een vliegbereik van 5149 K.M.

Wat de jachtvliegtuigen betreft kunnen als twee belangrijkste vertegenwoordigers de Spitfire en de Hurricane worden genoemd, van welke vliegtuigen reeds honderden bij de R.A.F. in gebruik zijn.

De Spitfire, geheel van licht metaal gebouwd, is uitgerust met een 1000 P.K. Rolls Royce Merlin-motor, welke een maximumsnelheid van 586 K.M. mogelijk maakt. In vier minuten tijds zit men met deze uiterst krachtige machine reeds op 3000 meter hoogte. De Hawker Hurricane is met dezelfde motoren uitgerust, waarbij, evenals bij de Spitfire, in de vleugels acht mitrailleurs zijn gemonteerd. De maximumsnelheid van deze machine bedraagt 517 K.M.

Van de bomvliegtuigen der Duitse luchtvloot zijn het vooral de Junkers Ju-88 en een geheel nieuwe creatie van dezelfde fabriek, die op de voorgrond treden. Eerstgenoemd vliegtuig heeft een maximumsnelheid van 450 K.M. per uur 4000 meter hoogte, terwijl het vliegbereik ongeveer 1400 K.M. bedraagt. De Ju-88 is met drie machinegeweren bewapend en kan 'n bommenlast meevoeren van 1500 K.G. Twee Daimler Benzmotoren leveren gezamenlijk 2400 P.K. Van het nieuwste Junkersbomvliegtuig is nog weinig bekend, daar deze machine op de geheime lijst staat. Reeds konden er verschillende wereldsnedheidsrecords mee worden behaald. Over een afstand van 2000 K.M. werd gemiddelde uursnelheid behaald van 501 K.M. per uur. Dat is voor een bomvliegtuig fantastisch en ongetwijfeld staat deze machine daarmede aan de spits.

Van de jachtvliegtuigen noemen we hier de Messerschmidt 110, die door een wereldsnelheidsrecord alom bekend werd. Deze machine, welke met twee Daimler Benzmotoren van 1200 P.K. elk is uitgerust, kan een maximumsnelheid van 560 K.M. per uur behalen.

De bewapening bestaat uit vier machinegeweren en twee automatische kanonnen. Het automatische kanon, waarvan de loop door de schroefas loopt, is kenmerkend voor alle Duitse [illegible] producten, terwijl men dit bij de Engelse machines niet aantreft.

Van de verkenningsvliegtuigen is het vooral de pas uitgekomen Do-215, die bijzonder de aandacht trekt. Deze machine is ontwikkeld uit de Do-17, bekend onder de naam „Het Vliegende Potlood". Ook voor bomdoeleinden heeft deze zéér snelle machine grote waarde.

Sammenvattend kan men vaststellen, dat de Duitse en Engelse luchtstrijdkrachten tegenstanders zijn, die min of meer aan elkaar zijn gewaagd. Maar er zijn factoren aan beide zijden, die doen vermoeden, dat een samentreffen zéér grote verrassingen kan opleveren. Alle bijkomstige factoren uitgeschakeld komt men echter bij een nauwkeurig uitwegen der wederzijdse krachten tot de conclusie, dat er geen zuivere balans is, maar dat de schaal ten gunste van Duitsland doorslaat. Een overhaaste opvoering der kwantiteit gaat veelal ten koste der kwaliteit, hetgeen héél sterk voor de opleiding der vliegers zélf geldt. En maar ál te goed weten de Britse bevelhebbers deze zwakke plaats in hun overigens zware pantser!

Molotof

We hebben in een vorig overzicht reeds gewezen op de merkwaardige draai, welke de Russische politiek genomen heeft, na de verdwijning van Litwinoff.

In zijn plaats kwam als minister van buitenlandse zaken toen Molotof, de 49-jarige zoon van een eerzaam Zuid-Russisch boekhouder, feitelijk hetende Wjatsjelaf Michalowitsj Skrjabin. Hij heeft dus met bijna alle grote Russische revolutionnairen gemeen, dat hij een vreemde naam aannam, wat verklaard wordt door zijn revolutionnaire jeugd.

Een raadselachtige man, deze alias Molotof en eigenlijk de verbazing van heel revolutionnair Rusland. Hoe is het mogelijk, vraagt men, dat deze zo in alle opzichten dood-gewoon lijkende figuur, die jarenlang slechts de slippen drager van beroemde leiders als Lenin, Trotski, Kamenef, Zinovjef, enz., scheen, een man van grote reputatie en internationale geschooldheid als Litwinof heeft kunnen verdringen?

Want deze Russische minister van buitenlandse zaken was nooit in het buitenland, heeft geen diplomatieke scholing en kent geen enkele taal, behalve het Russisch. Ook is hij geen man, die door bloedig beulswerk, door vleierij en intriges zich naar boven gewerkt heeft. Hij is een man zonder de schitterende kwaliteiten, waardoor andere revolutionnaire sterren aan de bolsjewistische hemel lange tijd konden schitteren en een geweldige machtspositie innemen. Hij onderscheidt zich niet als begaafd spreker, noch als schrijver, noch als volksmenner en vurig propagandist. Bijna nooit hoorde de wereld van hem, zoals van andere Sovjet-groten.

En toch is deze stille in den lande thans na Stalin de machtigste in het land van 170 millioen Russen, de tweede in belangrijkheid van positie en invloed. Hoe is een man, die zo weinig opviel door uiterlijke bekwaamheden, die in zijn eenvoudige kleding en rustig, bescheiden, weinig Slavisch uiterlijk, voor een Nederlands boekhouder of onderwijzer zou kunnen doorgaan, uit de diepte der onbekendheid tot zulk een positie geklommen, dat de gezanten van machtige rijken als Engeland en Frankrijk hem hun opwachting maakten.

Driemaal verbannen.

In 1890 werd hij geboren als zoon van een boekhouder en hij zou ingenieur worden. Daartoe kwam hij op het gymnasium, later op de Polytechnische school te Petersburg. In deze intellectuele millieus van het Tsaristische Rusland maakte hij als zovelen kennis met de ondergrondse revolutionnaire stromingen, en op zijn 17de jaar was hij reeds een vurig revolutionnair, diep overtuigd van de voosheid en slechtheid van de staat en bereid een aanslag te plegen, als het lot der samenzweerders hem daartoe aangewezen had. Hij ging precies de weg als zovele andere revolutionnairen, die later het nieuwe Rusland zouden stichten. Dat wil zeggen, dat hij op zijn 25ste jaar reeds drie verbanningen naar Siberië achter de rug had. De derde maal wist hij te ontvluchten en tijdens de grote oorlog, toen de revolutie smeulde, legde hij als terrorist, die niets vreesde en voor elke hachelijke onderneming bereid was, mede de grondslagen voor de bolsjewistische revolutie van 1917.

Als Lenin en Trotski in 1917 de regering van den sociaal-democraat Kerenski overnemen en daarmee de kortstondige „halve revolutie" likwideren, krijgt Molotof ter beloning van zijn trouw en ijver een functie in de onderste rijen der nieuwe leiders, want men ziet niet veel meer in hem dan de grove werker, goed genoeg voor een ondergeschikte post. Maar Molotof kan wachten, de tijd werkt voor hem. Eenmaal zal men hem nodig hebben. De revolutie vraagt niet alleen knappe theoretici, die de grote lijnen kunnen trekken, maar ook harde, practische werkers, die kunnen organiseren en uitvoeren, wat anderen voorschrijven. En dat kan Molotof. Hij is een ontzaglijke werker, die altijd tijd heeft en alles kan. Niets is hem te veel. Persoonlijke behoeften kent hij niet. Hij leidt een leven van een asceet, drinkt niet, rookt niet, leeft bijna vegetarisch, gaat nimmer uit en kent geen enkel amusement dan zijn boeken en zijn werk.

Niets ontgaat hem, alle draden van het werk, dat men hem geeft, houdt hij in handen. Hij is de nauwgezette uitvoerder van de bevelen der leiding en waar hijzelf leidt, eist hij onvoorwaardelijke gehoorzaamheid. Men noemt hem den zwijgenden volkscommissaris, omdat hij een man is van weinig woorden. Koel, hard als graniet, trouw aan de beginselen der revolutie, trouw ook als niemand anders aan Stalin, sinds 1916 zijn vriend.

Zo komt hij geleidelijk naar boven, wordt lid van het Politiek Bureau en als zodanig van de regering, later van de grote uitvoerende raad, nog later, in 1930, als Rykow valt door de kogels van het executiepeloton, voorzitter van de raad van ministers en tenslotte bovendien nog minister van buitenlandse zaken van het grootste rijk ter wereld na China.

Trotski verachtte hem en noemde hem niet meer dan een trouwe, hard zwoegende hond, die voor zijn meesters door het vuur zou gaan, net goed genoeg om het „vuile werk" op te knappen. Maar Molotof heeft al de grote revolutionnairen overleefd en heerst met Stalin aan de spits van het Sovjetregime. Een man die niet schittert door grote natuurlijke gaven, maar die zichzelf door stalen wilskracht, moed, ijver, vastheid van karakter, trouw ook aan zijn leiders en weergaloze arbeidskracht tot zijn huidige hoogte opstuwde. Voor het buitenland geldt Molotof als het mysterie. Engeland en Frankrijk weten niet, wat zij aan hem hebben en Duitsland, hoewel het zijn optreden als opvolger van Litwinof met voldoening begroette, en een contract aflost, ook niet. Molotof was nooit een man, die zich in zijn kaarten liet kijken. Maar één ding weet men zeker: hij is in de eerste en laatste plaats Rus, nationalist op zijn manier, een revolutionnair zeer zeker, maar een zeer nuchter revolutionnair, die als alle andere „burgerlijke" diplomaten een nationalistische politiek voert, waarbij de belangen van het eigen land en volk alles overheersen en die daarom in de eindeloze onderhandelingen met Engeland en Frankrijk de steun van Sovjet-Rusland zo duur mogelijk heeft pogen te verkopen.

Wat zullen zich later vele mensen beklagen, dat zij aan Christus, in persoon van den arme, niets anders hebben gegeven dan overschotjes en waardeloze prullen, waarmede ze zelf toch niets konden doen!

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Hoewel de Polen tot Vrijdag nog op 4 plaatsen stand hielden en de regering nog bestaat, hoewel van Pools grondgebied verdwenen, kunnen we toch spreken van een feitelijk niet bestaan meer van het huidige Polen.

Wat er in de toekomst van de 20 jaren oude republiek worden zal, dat zal afhangen of de geallieerden overwinnen, ja dan neen.

Maar ook van de zijde der invallers Duitsland en Rusland wordt gesproken van de vestiging van een Poolse Staat, als bufferstaat tussen de beide grootmachten.

We moeten afwachten en aan voorspellingen, dat hebben we in de historie van de laatste weken wel kunnen zien, zal niemand zich wagen, vooral met het oog op het geheimzinnige Rusland.

De bolsjewistische machthebbers — we hebben het al vaak betoogd — denken en handelen volgens een geheel andere gedachtengang, dan onze Europese staatslieden. Zij streven naar een geheel eigen, Pan-Russische en in wezen revolutionnaire doelstelling, waarbij de traditionele diplomatie en de „burgerlijke" methodiek der West-Europese „kapitalistische" staatslieden bovendien nog hun hartgrondige verachting genieten. Afgezien van die bolsjewistische overheidsmanieren, hun grondige onbetrouwbaarheid, van hun geraffineerd-opportunistische taktiek en methodiek, zijn wij juist door Moskou's jongste cynische dubbelhartigheid in hun politiek der laatste maanden nog versterkt geworden in onze overtuiging, dat de Sovjet-Unie de blik in de laatste weken weer meer gaat richten naar het Westen. En het heeft zelfs de schijn, dat door de Engels-Franse pogingen om Rusland in het non-agressiepact op te nemen, de aandacht van het Oosten werd afgeleid.

Vóór de nederlaag in Spanje had Rusland ook volle aandacht voor de grote Europese politiek. We denken hier aan Genève, bij de Dardanellenkwestie, bij de non-interventie-commissie tijdens de Spaanse burgeroorlog, in Frankrijk en in Spanje, in hun eis om Sovjet-troepen te mogen doen trekken door Polen, Roemenië en de Baltische Staten. Maar hun politiek in Europa, nog onder leiding van de anglophiel Litwinof, was toen verre van gelukkig. In haar bondgenootschap met Frankrijk werd de Sovjet-Unie bitter teleurgesteld — hoewel zeker niet méér dan de overgrote meerderheid Fransen (nadat tien jaar geleden een streep getrokken was door de debetpost van milliarden waardeloze Russische effecten), die, behalve de wrange vruchten der Volksfrontregering, géén betere resultaten kon plukken van het Frans-Russische pact, dan de overeenkomst van München. Moskou verwijt zijn politieke teleurstellingen vooral den Engelsen, die de Russen al lang hebben dwars gezeten: eerst met hun Engels-Japans verbond in Mandsjoerije, later door het helpen van de Wit-Russen om de Bolsjewistische regering te bestrijden, verder door een anti-Sovjetstemming onder de Europese diplomaten aan te wakkeren en, lest best, door het uitoefenen van een gestadige anti-bolsjewistische invloed bij Tsjang Kai Shek, die eerst véél meer de Sovjet-oogmerken in Mongolië begunstigde, dan sedert een paar jaar het geval is. Misschien was vooral het hechter worden van de Frans-Britse Entente — nà Kerstmis 1935 — de hoofdoorzaak van Litwinof's val.

In alle geval zitten de Sovjets thans weer midden in de Europese politiek, en zullen ze zich vermoedelijk binnenkort met Duitsland gaan bezig houden over de herverdeling van Polen. Deze kwestie, is er niet een, die thans voor het eerst ter tafel komt.

De slavofiele beweging voor het stichten van een onafhankelijke Oekrainische staat heeft ongetwijfeld het denkbeeld ener herverdeling van Polen al lang breedscheeps gepropageerd. Bij Marcel Rivière, Rue Jacob 1, werd sedert jaren een serie „Grand Problèmes" uitgegeven, waaronder het in 1931 verschenen boek „La France et la Pologne" niet zozeer een verdeling als wel een verminking van Polen voorop stelt, als richtlijn voor de Franse politiek in Oost Europa. Omdat wij stellig menen, dat dit anti-Pools boek (300 bldz.) bolsjewistisch van inslag en Oekrainisch van strekking is en met name door den bolsjewistischen commissaris voor Buitenlandse Zaken, Tsjitsjerin (in 1930 gestorven en door Litwinof opgevolgd) werd ontworpen om, met steun van de Komintern-propaganda in haar hoogtijdagen, te Parijs te worden gepubliceerd, menen wij erop te moeten wijzen, hoe destijds reeds de „geleidelijke verminking van de on-Poolse staat van Polen" onder de aanhangers der slavofiele Oekrainische vrijheidscomité's werd gepropageerd.

Commissaris Molotof die weer de Tsjitsjerin-traditie in zake de Sovjetpolitiek in Europa opgenomen heeft, zal vermoedelijk de politieke idee, welke ten grondslag ligt aan bovengenoemd boek, al wel reeds enige tijd in studie hebben genomen en deze nu bij de nieuwe verdeling van Polen, ten uitvoer willen brengen.

Nu staat er voor in dat boek een schetskaart van Polen, waarbij binnen de Westelijke grenzen — in Silezië — een kleine arcering, maar aan de Russische grenzen een zeer brede strook „gestreept" aanduidt, dat Oost-Gallicië, Wolhynië en het verdere Wit Rusland aan „de Sovjet-republiek der Oekrainiers" moeten terug komen. In het hoofdstuk VI „La France, l'Allemagne et la Pologne" wordt uitvoerig betoogd, dat „de stad Danzig van Duitsland gescheiden werd ondanks de wil der bevolking" en dat „de Poolse Corridor zonder volksstemming aan Polen werd gegeven". In de brede pleit de schrijver (René Martel) dan, dat „het belang van Frankrijk eist, de realiteiten der zuiver utilitaire politiek aan te passen aan het nationaal belang". En dit was in 1931! Wij moeten nog opmerken, dat op genoemd schetskaartje van Danzig af tot Bromberg een smalle witte strook (ten teken, dat de bevolking daar overwegend Pools is) tussen de arcering aan beide kanten overblijft, zodat een Poolse uitweg naar de Baltische Zee op genoemd plan schijnt te worden voorzien. Maar overigens toont het kaartje aan, dat twee-vijfde van het Pools grondgebied reeds toen door de Russen als „irredenta" werden beschouwd......

Nogmaals, aan voorspellingen wagen we ons niet, maar het zal toch wel eens interessant zijn te zien of een verdeling van Polen niet op deze wijze zal plaats vinden.

EMMASTAD.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Tennis.

De eindstrijd van het Dameskampioenschap wordt een week uitgesteld.

De eindstrijd van het Heren-kampioenschap gaat tussen de Heren SCHNEPPER en DE WOLF en zal worden gehouden op Zondag a.s. (24 September) om **kwart over vier.** Voor deze wedstrijd geldt „the best of five".

Umpire: de heer Capriles.

Alle tennisliefhebbers worden uitgenodigd deze interessante wedstrijd te komen bijwonen en op tijd op de baan aanwezig te zijn.

De Commissie.

CURACAO.

DE LEEFTIJDSGRENS DER RECHTERS.

Wijziging Curaçaose Staatsregeling.

Men wil onze nog jonge staatsregeling als spoedig gaan wijzigen en wel met het oog op de leeftijdsgrens van onze rechters.

De Gouverneur van Curaçao heeft daartoe aan de Staten een ontwerp van wet aangeboden, tot wijziging van de artikelen 132, 136 en 137 van de Curaçaose Staatsregeling, met verzoek daaromtrent wel van advies te willen dienen.

Vermits de Nederlandse Regering dit wetsontwerp gaarne spoedig tot wet zag verheven, zal het van de Staten gewaardeerd worden, indien het advies omstreeks de 22ste dezer zou kunnen worden ontvangen.

We lezen in de toelichting:

Krachtens artikel 136, eerste lid, van de Surinaamse en Curaçaose Staatsregelingen kunnen de voorzitter en de leden van het Hof van Justitie tegen hun wil door den Koning worden ontslagen:

1o. bij gebleken ongeschiktheid door meer dan zestigjarige ouderdom, of door aanhoudende ziels- of lichaamsziekte;

2o. wanneer zij onder curatele zijn gesteld;

3o. bij gebleken wangedrag of onzedelijkheid, of bij gebleken grove achteloosheid in de waarneming van hun ambt.

De ondergetekende is van oordeel dat dit in facultatieve vorm geredigeerd voorschrift in imperatieve zin dient gewijzigd te worden.

In de eerste plaats verdient het zijns inziens aanbeveling, evenals hier te lande zowel als in Nederlands-Indië het geval is, een leeftijdsgrens vast te stellen, bij het bereiken waarvan de genoemde Surinaamse en Curaçaose rechterlijke ambtenaren de dienst hebben te verlaten.

Zijns inziens ware die leeftijdsgrens te stellen op 60 jaar, naar analogie van hetgeen bereids het geval is in Nederlands-Indië ten aanzien van President en leden van de Raden van Justitie. Daarnevens moge de ondergetekende er op wijzen, dat in de thans bij de Indische Regering in overweging zijnde voorstellen tot technische herziening van de Indische Staatsregeling is begrepen een voorstel om de in artikel 149, lid 1, sub a, van de Indische Staatsregeling voor het ontslag van den President, de Vice-Presidenten en de leden van het Hooggerechtshof vastgestelde leeftijdsgrens van 65 jaren, eveneens tot 60 jaar terug te brengen.

Voorts zal naar het oordeel van den ondergetekende aan voornoemde Surinaamse en Curaçaose rechterlijke ambtenaren, ook wanneer zij onder curatele zijn gesteld of zich schuldig hebben gemaakt aan wangedrag, onzedelijkheid of grove achteloosheid in de waarneming van hun ambt, ontslag moeten worden verleend, aangezien in een kleine samenleving als de Surinaamse en Curaçaose, een lid van de rechterlijke macht, dat in bovengenoemde omstandigheden komt te verkeren, kwalijk te handhaven zou zijn.

Indien artikel 136 in bovenbedoelde zin wordt gewijzigd, verdient het naar het inzicht van den ondergetekende aanbeveling aan het voorschrift in het derde lid van artikel 132, dat de voorzitter en de leden van het Hof van Justitie voor het leven benoemd worden, een voorbehoud toe te voegen.

Voorts zal artikel 137 een kleine wijziging moeten ondergaan, aangezien van een procedure als daar bedoeld geen sprake kan zijn in het geval voorzien in de voorgestelde redactie van artikel 136, lid 1, sub a en c, welke slechts feiten betreft.

Ten slotte komt het gewenst voor in het wetsontwerp II 'n overgangsbepaling (dat 't ontslag wordt verleend met ingang van de maand na de eerstvolgende verjaardag) op te nemen in verband met de omstandigheid, dat de voorzitter en twee leden van het Curaçaose Hof van Justitie thans reeds 60 jaar zijn en het ongewenst moet worden geacht, dat zij op hetzelfde tijdstip zouden moeten aftreden en door nieuwe functionarissen zouden moeten worden vervangen.

De Minister van Koloniën,

K
KRO
O

NEDERLANDS WERELDPROGRAMMA.

Zondag, 24 September 1939.
01.25 — 0.25 uur G.M.T.
Via P.C.J. Golfl. 31.28 m.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Wereld-Apostolaat" door een Missionaris van het H. Hart
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek

KOLONIALE UITZENDING.

14.05 — 15.05 uur G.M.T.
Via P.C.J. Golflengte 19.71 m.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

NIEUWE INSPECTEUR VAN POLITIE OP CURAÇAO.

We lezen in de Surinamer van 26 Aug. l.l.:

Naar wij vernemen, is de Hr. G. Seppen, inspecteur van politie alhier, benoemd tot inspecteur op Curaçao, zodat hij binnenkort daarheen zal vertrekken.

Zowel in den Hr. Seppen als in Mevr. Seppen verliest door dit vertrek onze gemeenschap veel. Beiden hebben zich in de vrij korte tijd van hun verblijf alhier op menig terrein nuttig gemaakt, de Hr. Seppen o.m. door zijn letterkundige en andere lezingen over de Avros-microfoon; Mevr. Seppen o.m. door haar leiding aan de Huishoudschool en haar medewerking aan de Avros.

Het orgaan van de Politiebond, thans juist een jaar oud, getuigt van de gaven van den Hr. Seppen ook in andere richting.

Zijn heengaan zal op menig gebied worden gevoeld.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Naamsverandering:

Aan Calitu Juan Margaritha, alhier wonende, is vergunning verleend om zijn geslachtsnaam „Margaritha" te veranderen in die van „De Pool".

Eervol ontslag aan:

Mej. P. F. v.d. Dijs, als vakonderwijzeres in handwerken voor meisjes aan de Prinses-Beatrix-school te Kralendijk op Bonaire.

Ontslag aan:

S. Tromp, telegrambesteller bij de landsradiodienst op Aruba.

Benoeming:

Mevr. J. E. van Zijl-van Ravenswaay; tot tijdl. vak-onderwijzeres in handwerken voor meisjes aan de Prinses-Beatrix-school te Kralendijk op Bonaire.

J. M. Zijlstra; tot telegrambesteller bij de landsradiodienst op Aruba.

Bioscoopcommissie Curaçao:

Eervol ontslag aan: Ds. C. E. H. J. Milet de St. Aubin, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

Overplaatsing:

K. E. Feher, gouvernements-geneeskundige in het 2de district; van Curaçao naar St. Eustatius.

R. M. Robles, gouvernements-geneeskundige in het 3de district; van het 3de naar het 2de district op Curaçao.

M. R. W. B. Berkenveld, gouvernements-geeskundige op St. Eustatius; van St. Eustatius naar het 3de district van Curaçao.

Uitoefening geneeskundige praktijk:

A. van Meeteren, arts, is in Curaçao toegelaten tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

„CURAÇAO EN DE OORLOG".

We bedoelen met „Curaçao" niet ons eiland, maar het „weekblad" voor de staatskundige, economische, en culturele belangen van het gebiedsdeel Curaçao."

De oorlog zet op alles zijn stempel en blijkens de Beurs van Dinsdag l.l., staat ook genoemd weekblad „wederom in het teken van Curaçao en de oorlog".

Oorlog is erg: en nooit vergeten we de tirade, waarmede ons geschiedenisboekje van de lagere school het verhaal begon van de Hoekse en Kabeljauwse twisten, „waar zonen van eenzelfde land, van een zelfde stad, van een zelfde stad de wapenen tegen elkander gingen opnemen. Dat was nog erger!

Maar wat wel te zeggen dat Curaçao, het weekblad tegen zich zelf ten oorlog trekt.

Dat is wel het allerergste!

Het blad opent met een artikel, aldus de Beurs, over „defensie en economische heroriëntering". Onder andere schrijft men: De mentaliteit van „ons kan niks gebeuren", de zorgeloosheid, waarin Curaçao sedert de laatste jaren, **na de crisis van 1931 heeft geleefd, heeft thans door het uitbreken van de oorlog een geweldige knak gekregen.**

Maar, was juist dit systeem van „ons kan niks gebeuren" niet bijzonder sterk in die kringen, welke met het weekblad Curaçao sympathiseren?

Vandaar dat men, getuige No. 20 van de 1e Jaargang zo steeds tegen defensie was.

Erg begaan is het blad verder met het lot der arbeiders in de Phosfaat, de havenarbeiders aan de Duitse lijnen, de chauffeurs der autobussen, die minder zullen gaan rijden., enz.

En we zijn werkelijk blij, die ook de redactie van het weekblad nu eens optreedt tegen zichzelf, die zich vroeger wel minder meegaande heeft getoond met het minder-intellectuele deel der bevolking.

De kreet „terug naar het land" aldus het weekblad, waarover nog maar zo kort geleden glimlachend de schouders werden opgetrokken, zal van betekenis worden.

Maar kwam deze glimlach niet juist van de uitgeefster van dit weekblad, in zake de proefnemingen van het woondorp Santa Martha?

Of bedoelt Curaçao misschien met „terug naar het land" dat de werklozen weer loonarbeiders zullen worden op de plantages der Sjonnen.

Klagen doet het blad ook in zake de werklozen „waarover helaas natuurlijk weer geen cijfers bestaan, „omdat deze werklozen nimmer bij vadertje staat zijn komen aankloppen „tengevolge van de geringe levensbehoeften van bepaalde volkslagen."

Er zitten dus nog wel goede eigenschappen in de Curaçaose arbeiders. Maar de door „Curaçao" genoemde reden is niet de voornaamste, dat we geen cijfers hebben. Het is bij gebreke aan een arbeidsbeurs, die juist door de mensen van de „vereniging tot behartiging van staatkundige, economische en culturele belangen" enkele jaren geleden in haar bestaan onmogelijk gemaakt werd.

Maar het wordt nog mooier.

Volgens mededelingen van het blad heeft men zich indertijd in de Staten erg druk gemaakt over futiliteiten. Wel wordt in verband daarmee de rede genoemd van den Hr. Capriles over „het gebruik" van low tanks of high tanks in de W.C." Maar de naam van de redactie Secretaris van het blaadje „Curaçao" wordt verzwegen, waar genoemd wordt de vrije hoge toon waarom bij de reparatie, niet dag en nacht aan de brug gewerkt werd.

Het waren juist leden van de richting „Curaçao", die zich over futiliteiten zo druk maakten.

Het meest fraaie komt dan aan het slot van het artikel, waarin tevens een illustratie ligt van de zo niet valse dan toch misleidende voorstelling van het weekblad Curaçao.

Het blad schrijft dan over de Staten:

„Als we nagaan, dat over het nachtwerk aan een brug deining kan ontstaan, doch over de vraag of Curaçao in deze oorlogstijd tegen luchtaanvallen militair verdedigd is, alleen maar een algemeen praatje wordt verkocht, zo schetst dit een mentaliteit die in hoge mate verwondering wekt."

Men zou zo denken, dat dezelfde Statenleden die deining maken om prullaria, algemene praatjes verkopen over defensie: en niet onduidelijk wordt daarbij de indruk gewekt, dat dit de katholieke Statenleden zijn.

Maar de deining om de prullaria komt van de linkse („Curaçao") Statenleden, en de door „Curaçao" genoemde „praatjes" makende leden, moeten dan de Katholieken zijn.

Zij maken zich volgens „Curaçao" niet druk om luchtbescherming, in tegenstelling met de economische culturelen, die er o zoveel voor voelen „nu in Europa een oorlog is uitgebroken, nu we dagelijks in de kranten lezen van getorpedeerde schepen, van luchtalarm in Parijs, van de verduistering in Londen, enz. enz., nu de film ons suggestief laat zien hoe verschrikkelijk een bomaanslag kan zijn.

En hetzelfde blaadje Curaçao **schreef nog op 23 Juni l.l. als slot van een artikel over luchtbescherming, zo vernietigend als het maar kan.**

Men zal ervoor moeten waken, geen gelden te steken in de passieve luchtbescherming, die elders doelmatiger gebruikt kunnen en behoren te worden.

We hebben dezer dagen met vermaak aangehoord, hoe in de Engelse radio de laatste rede van Hitler werd doodgeslagen, met citaten uit Des Heren Hitlers vroegere redevoeringen.

Het blad „Curaçao" schijnt voor zijn orgaan dergelijke Hitler methoden er ook op na te houden.

Zo is werkelijk een tijdschrift makkelijk vol te maken. Beweren maar jongens, boud beweren, en dan over een paar maanden maar weer het tegenovergestelde!

Maar van welk een standing dergelijk geschrijf is?

Deze vraag voor te leggen aan het oordeel onzer lezers, is de bedoeling van dit stukje. Men weet, dat we met het blad niet polemiseren.

AANRIJDINGEN.

Bij een aanrijding op de weg om het Schottegat, ter hoogte van Marchena, tussen een vrachtauto en een motorrijtuig, genaamd A., liep deze niet ernstige verwondingen op aan gezicht en benen.

Maandag j.l. had er op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Cas Chiquito, een aanrijding plaats tussen een met een ezel bespannen wagen en een bestelauto. De ezelkar werd vrij ernstig beschadigd. De bestuurder hiervan liep niet ernstige verwondingen op aan het hoofd.

FRANSE BOOT.

Naar we vernemen zullen de Franse boten weer in de gewone lijndiensten gaan varen.

GEEN VERHOGING AMERIKAANSE TARIEVEN.

Door de firma S. E. L. Maduro & Sons Inc., Agent alhier van de Grace Line, werd medegedeeld, dat er voorlopig althans geen gevaar is voor zulk een verhoging, en dat de Scheepvaart Maatschappijen, die de dienst tussen de Verenigde Staten en Curaçao onderhouden slechts dan wanneer de omstandigheden zulks gebiedend maken er toe zullen overgaan.

MOEILIJKHEDEN BIJ VERTREKKENDE SCHEPEN.

In de laatste weken hebben zich nog al eens moeilijkheden voorgedaan, doordat de schepelingen, met het oog op het gevaar, niet wilden varen of althans op andere condities.

Bij de Chinezen van de Anglo Saxon gaf dit Woensdagavond zulke moeilijke, dat de mensen met de politieboot moesten opgebracht worden.

Toen de Chinezen hierop met stenen gooiden, trok de politie de revolver, met het gevolg dat een Chinees werd doodgeschoten en een aan het been werd gewond.

Ook door de bemannnig van de Costa Rica werd een actie gevoerd, **met gevolg dat aan de Directie van de K.N.S.M. te Amsterdam een telegram werd gericht, waarin men met het oog op de oorlogstoestanden dringend verzoekt voor deze reis per man honderdvijftig gulden extra uit te keren en driehonderd gulden waarborg voor verlies van kleding. Bij verlies van leven of letsel van blijvende aard, vraagt men een vergoeding van f 25.—** voor gehuwden of ongehuwde kostwinnaars.

OEFENING RODE KRUIS.

Gisteravond werden per Curom en op andere wijze de leden der transportcolonne opgeroepen van de Curaçaose Afdeling Nederlands Rode Kruis.

Verondersteld werd dat op Parera een bomaanval had plaats gehad, waarbij gewonden waren gevallen, die niet langs de gewone wegen naar de stad gevoerd konden worden.

Voor het vervoer werd daarom gebruik gemaakt van zolderschuiten en via het water werden de gewonden aldus naar de hospitalen vervoerd.

De oefening had een tevreden verloop.

DE GLORIALTOZAAK.

Dinsdag heeft de Advocaat Generaal requisitoir gehouden in de zaak tegen een zekeren A., die tijdens een gevecht in het Glorialtotheater te Aruba een schot op een zekeren L. zou hebben afgevuurd, hetgeen de dood ten gevolge zou hebben gehad.

De Advocaat Generaal meende, dat hier doodslag wettig en overtuigend bewezen was en eiste tien jaar met aftrek van preventief.

De verdediger Mr. A. Papier vroeg nietigverklaring van de dagvaardiging, daar hierin slechts van een schot en niet van twee schoten wordt gesproken en drong er bij het Hof op aan, **indien men niet tot nietigverklaring zou overgaan, de uiterste clementie toe te passen.**

(Beurs).

VERZOEK OM EEN HOLLANDSE PRIESTER.

Nadat de Paters Jezuiten hun werk op Curaçao rond het jaar 1740 hadden moeten opgeven, is de geestelijke verzorging van Curaçao tientallen jaren zeer ongeregeld geweest. Nu en dan kwam er eens een priester. We zien echter een verlangen bij de mensen van Curaçao zelf, om zo mogelijk in die toestand verandering te brengen.

Een enkele maal leek het of er verandering zou komen, en er arriveerden op Curaçao ook weer priesters uit Europa. Doch b.v. een zekere Pater Maubach, de Bouwer van de Kathedraal, met wien men veel op had, stierf ook ongelukkigerwijze reeds na twee jaar.

Wat nu te doen?

Men besloot een brief te schrijven naar de Aartspriester van Holland (in die tijd had Holland geen Bisschop) om hem te verzoeken een priester te zenden. De brief wordt ondertekend door vier „Gequalificeerden van de Roomse Gemeente", een soort Kerkbestuur dus, maar dan aangesteld door den Gouverneur.

We weten niet wie die brief heeft opgesteld. Wellicht heeft men de hulp van een of andere ambtenaar ingeroepen, om te weten van wie er allemaal permissie voor nodig was om gedaan te krijgen, dat een Hollandse geestelijke hier zonder moeilijkheden zijn geestelijke bediening kon uitoefenen.

Een der ondertekenaars kon niet schrijven. Zij klagen er over, dat er nu, dato 26 Maart 1772, alleen maar een oude priester op het eiland is, die vanwege ziekte slechts op ongeregelde tijden de H. Mis kan lezen. Ze zeggen liever een Hollandse priester te hebben, daar ze anders niet kunnen biechten.

We zijn zo vrij dit laatste te betwijfelen, hoe zouden mensen op Curaçao uit die tijd zich niet verstaanbaar kunnen maken aan een Spanjaard? De grote massa sprak immers verbasterd Spaans, naar de getuigenis van Pater Schabel en dus in de tijd van deze brief,. een al aardig ontwikkeld Papiaments. Neen, zij die uitsluitend Hollands spraken en dit ook uitsluitend verstonden, zijn wel heel weinig in aantal geweest in die tijd. In 1740 waren er b.v. maar een veertigtal Europeanen op het eiland. Neen, dit zal de waarheid niet zijn. Wellicht hebben die paar Hollanders hun verlangen doorgegeven.

Ze willen ook geen Spanjaard meer, daar ze al lang niet meer onder het Spaanse juk zuchten.

Misschien is dit argument er maar bijgezet om de bewindhebbers van de West Indische Compagnie die hun permissie moesten geven, een beetje in het gevlei te komen.

Veel later lezen we nog, dat een Spaanse priester hier juist veel penitenten heeft.

De toon die de heren aanslaan in de brief is nogal uit de hoogte, vol kritiek over de administratieve verhouding tussen de geestelijken en zij, de heren van het opgelegde Kerkbestuur.

Zij prijzen natuurlijk de toestand op Curaçao. De Gemeente is groot, de kerk is de mooiste van het eiland, zeer netjes en met een goed orgel, zonder organist echter. De voorwaarden zijn echter omslachtig. Zo b.v. betreffende de Catechismus, moet hij de dagen er voor vaststellen in overleg met de heren Kerkmeesters(!)

Dit en dat kan gelden als in komsten, „en daar moet de Pastoor mede te vreden zijn."

Neen, men krijgt sterk de indruk, dat de heren niet weten op welk standpunt ze moeten staan.

Ook echter is het mogelijk, dat iemand die geholpen heeft bij het opstellen van deze brief, niet katholiek was en zich een Kerkbestuur in de Katholieke Kerk voorstelde, als controlerende ouderlingen. Het is ons zo nog meer begrijpelijk, dat Mgr. Niewindt een einde maakte aan dat door het Gouvernement ingesteld soort van Kerkbestuur.

Iets waarnaar men streeft, bederft vaak wat men heeft.

Miss Miriam Verne, de 19-jarige danseres, die zich de vriendin noemt van Hitler, daar zij meerdere malen voor hem moest dansen, is thans te Londen, waar zij aan de journalisten haar persoonlijke indrukken over den Führer mededeelde.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

BERICHTEN UIT BUITENLAND.

Generaal van Brauchütz, de Duitse opperbevelhebber is van het Oostfront naar het Westfront vertrokken.

In een redevoering verklaarde Chamberlain dat Engeland en Frankrijk zullen blijven doorstrijden om Europa van het Nazidom te verlossen.

In Tsjecho-Slowakije hebben grote oproeren plaats, welke door de Duitsers met de grootste terreur worden onderdrukt. Opstanden waren er in Praag, Brünn en Pilsen.

Vrijdagmorgen was Warschau nog steeds niet gevallen. Ook bij Modlin en op het schiereiland Hella, vlak bij Danzig houden de Polen nog stand.

Roosevelt heeft de opheffing gevraagd van de neutraliteitswet, of te wel het verbod van wapenuitvoer, daar deze wet de aanvaller helpt en de slachtoffers berooft van de nodige hulp.

In de Engelse radio werd medegedeeld, dat volgens berichten uit New York de Nazileiders ettelijke millioenen in deposito hebben op banken van neutrale Staten.

• Ribbentrop zou aldus beschikken over 2 millioen pond. Goebbels over 1 millioen pond 800 duizend. Goering over 1 millioen 500 duizend. Alleen Hitler zou niets op banken hebben staan.

Er is verschenen een Engels witboek, publicerende alle bescheiden tussen Engeland en Duitsland vanaf de Tsjechische kwestie af.

De Ministerpresident van Roumenië, een groot tegenstander van de Nazis, werd door leden van de IJzeren garde vermoord. De bedoeling schijnt geweest te zijn, het verwekken van een revolutie ten gunste van Duitsland.

Gisteren was het rustig aan het Westfront.

Veel Poolse soldaten zijn in Hongarije geinterneerd.

Roumeense regering heeft besloten de Poolse Minister-president Beck en de Poolse president Mosicki te interneren.

Hoofdkwartier van Hitler maakte bekend dat Generaal von Fritz gisteren is gesneuveld.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De millioennota wordt gebaseerd op een opbrengst van 770 millioen gulden. Voor de gewone dienst is een tekort van vijfenvijftig millioen, welke tekort gedekt wordt door de extra opcenten op de gemeentefondsbelasting. Voorts zal worden voorgesteld een hogere winstbelasting, die als vervanging van de dividend en tantiemebelasting moet worden beschouwd. De twintig millioen, die zouden moeten komen uit een verhoogde inkomstenbelasting heeft men teruggenomen. De kosten aan de mobilisatie verbonden zullen moeten worden bestreden uit een apart leenfonds. De begroting van defensie bedraagt 232 millioen, waarvan 42 millioen besteed zal worden aan marinedoeleinden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO NOBO.

24 September	1939: A-klasse	Jong-Holland 1 — R.C.C. 1 (Visser)		
24 September	1939: B-klasse	Willemstad — D.C.C. (H. Rog)	*	
1 October	1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Scherpenheuvel 1 (P. Tuin)		
1 October	1939: Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (B. L. Dijk)	*	
1 October	1939: Juniores	Jong-Holland — Hercules (Ercol)		%
8 October	1939	PUNDA — OTRABANDA (O. Corsica)		
15 October	1939: A-klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Visser)		
15 October	1939: B-klasse	Jong-Curaçao — Arsenal (H. Rog)	*	
15 October	1939: Juniores	S.U.B.T. — Volcania (I. Dania)		%
22 October	1939: A-klasse	Hercules 1 — Volharding 1 (Jesurun)		
22 October	1939: Res.A-klasse	Jong-Holland 2 — Atletico 2 (B. L. Dijk)	*	
29 October	1939: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Atletico 1 (Visser)		
29 October	1939: Res.A-klasse	Jong-Holland 2 — Hercules 2 (H. Rog)	*	

RIO CANARIO.

1 October	1939: A-klasse	Asiento 1 — Atletico 1 (Jesurun)		
1 October	1939: Res.A-klasse	Hercules 2 — Volharding 2 (L. Casper)	*	
15 October	1939: A-klasse	Hollandia 1 — Transvaal 1 (P. Tuin)		
15 October	1939: Res.A-klasse	Atletico 2 — R.C.C. 2 (B. L. Dijk)	*	
22 October	1939: A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Visser)	*	
22 October	1939: B-klasse	D.C.C. — Arsenal (H. Rog)	*	
29 October	1939: A-klasse	Hollandia 1 — Volharding 1 (P. Tuin)		
29 October	1939: B-klasse	Willemstad — Volcania (H. Nevel)	*	

SCHERPENHEUVEL

24 September	1939: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — S.U.B.T. 2 B. L. Dijk)	*	
8 October	1939: Juniores	Scherpenheuvel — Tropiales (Ercol)		%
15 October	1939: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Volharding 2 (Ercol)	*	
22 October	1939: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — R.C.C. 1 (L. Casper)		
22 October	1939: Juniores	Scherpenheuvel — Hercules (I. Dania)		%

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur .m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden ver ocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Aares competitieleider: E. Palm, Langestraat 78.

Met ingang van 16 September 1939 zal de heer E. R. R. Palm optreden als 2de Secretaris (in- en afschrijving van leden, elftalopgaven, wedstrijd- en railformulieren). Adres: Langestraat 78, Otrabanda.

De C.V.V. „FEYENOORD" is geroyeerd vanwege het niet nakomen van hare financiële verplichtingen aan de C.V.B. De hoofdelijke omslag bedraagt per lid ƒ 1.—.

Daar de C.V.V. „ATLANTICO" de C.V.B. nog schuldig is, is deze schuld hoofdelijk omgezet ten bedrage van ƒ 1,50.

Spelers van de twee bovengenoemde verenigingen, die in een andere vereniging wensen over te gaan, behoren eerst de respectievelijke somma's in de kas van de C.V.B. te storten.

HET BESTUUR.

DE ODYSSEE VAN EEN PRIESTER-STAATSMAN.

De Ondergang van een vrij Land.

Slechts enkele uren heeft de republiek Karpathen-Oekraine haar onafhankelijkheid gekend. Vanaf 12 uur 's-middags tot 's-avonds acht uur was Mgr. Wolosin haar eerste en enige minister-president.

Een Frans journalist trof Mgr. Wolosin in Belgrado, waar deze priester-staatsman enkele belangwekkende bijzonderheden vertelde over het kortstondig bestaan van zijn vrij Vaderland.

Mgr. Wolosin te Belgrado

In een oude fauteuil van een bescheiden hotel in Belgrado zit een vermoeid uitziend man met een slecht geschoren gezicht. Onder zijn slecht sluitende, eenvoudige zwarte overjas ziet men 'n streep purper glanzen waaruit een lage witte priesterboord oprijst. Enkele weken geleden was deze priester nog het hoofd van een onafhankelijke natie. Hij was dit slechts gedurende 8 uren en nu zoekt hij tevergeefs naar een nieuw vaderland. Noch Roemenië, noch Polen, noch Yoegoslavië, Bulgarije of Griekenland willen hem een verblijfsvergunning verlenen en in Hongarije zou men hem wel kunnen vermoorden.

Deze priester-staatsman Mgr. Wolosin heeft thans teneinde raad aan het Vaticaan gevraagd om zich binnen de muren van de Eeuwige Stad te mogen komen vestigen. Met ongeduld wacht hij thans op een antwoord. In de schaduw van de Sint Pieter hoopt Mr. Wolosin met bidden en werken de gedachten te verdrijven aan die enkele historische uren, die zo'n plotselinge ommekeer in zijn bestaan hebben gebracht en die zo wreed zijn schone droom hebben verstoord van een onafhankelijk Roethenië.

„Kunt U ons niet een chronologisch overzicht geven van de gebeurtenissen die zich op 15 Maart hebben afgespeeld?" zo vroegen wij den priester zonder vaderland. „Het zal ongeveer kwart over elf in de morgen zijn geweest, toen ik mijn breedgerande hoed opzette om te voet het marktplein van Chust over te steken, dat grote dorp, dat de hoofdstad van Roethenië was. Ik ging naar het Grand Hotel, waar de vertegenwoordiger van het Derde Rijk Eugenius Hoffmann residdeerde. Mijn voornaamste medewerkers vergezelden mij.

Ik vertelde den Duitsen gezant dat wij absoluut betrouwbare berichten hadden ontvangen dat de Hongaren troepen concentreerden aan de grenzen van onze kleine staat. En ik verzocht zijne excellentie onmiddellijk Berlijn op te bellen, om aan Hitler te vragen of we op de hulp van Duitsland konden rekenen".

Een belofte van Hitler

Het telefonische onderhoud tussen Chust en Berlijn duurde 7 minuten. Toen Hoffmann uit de cel kwam verklaarde hij met luide stem: „Ik heb met den Führer persoonlijk gesproken. Hij heeft me verzocht U de meest formele verzekering te geven. „Dan zullen we over een goed half uur de Roetheense republiek proclameren."

Een historische zitting

Om precies twaalf uur 's-middags was de grote gymnastiekzaal van het lyceum tot barstens toe met mensen gevuld. De muren waren verscholen onder blauw-gele vlaggen, de nationale vlaggen van het land, dat op het punt stond geboren te worden. De Ministers zaten op een verhoog voor in de zaal met in het midden Mgr. Wolosin die rechtop stond. Dichtbij hen zat de ambassadeur Hoffmann van het Derde Rijk. Toen het gegons van stemmen verstomd was en er een grote stilte in de zaal hing, heb ik de onafhankelijkheid en autonomie van ons volk uitgeroepen. Deze republiek droeg de naam van „Karpatski Oekraina", Karpatisch Oekraine. Een ogenblik later heb ik met de hand op het Evangelie de eed afgelegd.

De lijdensweg van een vrij volk

Onmiddellijk daarna presideerde ik de eerst kabinetszitting. Maar terwijl wij nog in vergadering bijeen waren, namen de berichten die van de Hongaarse grens kwamen een steeds meer onrustbarend karakter aan. De Hongaarse troepen hadden de grens overschreden en rukten zonder enige merkbare tegenstand te ontmoeten op naar de hoofdstad van ons land. Het was toen ongeveer 3 uur in de namiddag. Verbaasd keek ik mijn Ministers aan. Wat ging er nu gebeuren? Durfden de Hongaren de formele belofte tarten van den Führer van het Derde Rijk? Er moest een misverstand bestaan.

Een boodschap van Berlijn

Een half uur later was het de beurt van Hoffmann om de markt van Chust over te steken. Met een papier in zijn hand trad hij de Ministerraad binnen. Dat was de boodschap van Berlijn die hij zojuist ontvangen had. Aller ogen waren op Hoffmann gericht, die het volgend bericht voorlas. „Kennisgenomen hebbende van het feit, dat de Hongaren in snel tempo naar de hoofdstad van Subkarpatisch Oekraine oprukken, ben ik niet meer in de gelegenheid om me nog langer te belasten met het protectoraat van dit land. Bied geen enkele weerstand aan de Hongaarse troepen." Dat was de boodschap van Hitler.

Onder het voorlezen van de Duitse boodschap voelde ik dat ik doodsbleek werd. We stonden op, er was geen tijd meer te verliezen. Het volk zou tot den laatsten man weerstand bieden. Er werden orders gegeven naar alle kanten van ons kleine land. Alle mannen van 16 jaar tot 60 jaar naar de grens! Maar wat zou het ons baten, we hadden immers geen geweren?

Toen heb ik Boekarest opgebeld. Het was reeds vier uur geslagen toen de verbinding met Boekarest tot stand kwam. Ik heb toen Sub-karpatisch Oekraine, waar ook veel Roemenen wonen onder protectoraat van Roemenië willen stellen, met behoud van ons volledig zelfbestuur. Ik verzocht den Minister om troepen naar de grens te zenden en ons land te bezetten. Minister Calinesco vroeg een half uur bedenktijd. Even over half vijf rinkelde de telefoon. „Boekarest" werd er gezegd.

Ik nam de hoorn op en vernam toen: „de kroonraad onder voorzitterschap van Zijne Majesteit Koning Carol heeft besloten om niet in te gaan op Uw voorstel."

De ondergang van een vrij land. Een vrij Karpatisch-Oekraine zou weldra slechts een droom meer zijn. De feiten ontwikkelden zich met een verbazingwekkende snelheid. Het eerste detachement gemotoriseerde Hongaarse troepen was nog slechts op een tiental kilometers van Chust. Aan georganiseerd verzet viel niet te denken. Er waren toch reeds honderden doden gevallen. Dat was het einde van ons vrij land.

Even voor zes uur, ik had nog geen tijd om mijn paspoort mee te nemen, ben ik met mijn minister naar de Roemeense grens gegaan. Twee uur later toen van de oude kerktoren acht doffe slagen klonken, stond de voorhoede van de Hongaarse troepenmacht voor het stadhuis van Chust. Het was toen acht uur 's avonds. De onafhankelijke republiek van Sub-Karpatisch-Oekraine had opgehouden te bestaan."

Kinderharten worden gemakkelijk veroverd. Doch wee, wanneer de steen van het wantrouwen er rimpels in werpt!

Aan de oppervlakte kan alles effen schijnen, maar de steen blijft liggen.

Luchtafweergeschut in het Poolse leger.

Ik wil de wereld met haar plagen
Gelijk een pelgrim, blij bereid,
Betreden als een brug geslagen
Naar U, Heer, over 's levens tijd.

Wie als „meerdere" met minachting op de „mindere" neerziet, toont daardoor dat hij in werkelijkheid niet de meerdere is.